

KAMENI SPAVAČ

Mak Dizdar

ONEMEL

1

Mislil je
Da
Poslušaje v venah slap krvi
Da
Na svetu je tako
Golob iskal bo golobico
Mesec zvezdo
Danico

Rekel je
Da
In vrancu v sedlo se pognal

Zdaj nasproti zvezdi jezdi

2

Umrl je drget
Ko vzknila je na cesti senca

Sama se v utrujenem razumu je skovala
Nova strelica vere

V ponosju raste cvet
Da ga odtrgajo

3

Prevezala se je
Prevezala
Opasala
S soncem se je prevezala
Z mesečino opasala

V očeh
Žarijo
Zvezde

4

Teptal je noč s kopiti odločitve
Za zvezdo v nóči
Stegoval roké

Da
Je rekel
Nekoč je treba tudi to začeti
Tudi to nekoč se naj konča

Nekoč se treba bo povzpeti na vrhove
Da ujamemo globine

Nekoč se treba bo preliti v sonce

5

Pel je
Po cesarski cesti
Z glasom želje
S polnim
Srcem
Prevezala se je zdaj
Prevezala
Opasala

S soncem se je prevezala
Z mesečino opasala
V očeh
Žarijo zvezde

Da je ni
Da nje ni
Bi ne biló
Ne bi
Ne bi

Ne bi biló
Niti
Dneva

6

Ko je prišel
So ga čakala na obzorju
Bodala molka
Pogledal vzroku je v roké
In začutil vonj snega

V njem pustili so sledove
Tuji konji

7

Hotel je vprašati
Hotel je vpiti
O konji
Konji časa ki se je izmaknil
Na kakšni je žerjávnicí
Vprašanje moje pobegnilo
Vprašanje moje
In moj odgovor

Hotel je vprašati
A noč bila je pregloboka
In zamrznjen jezik

ZAPIS O IZVIRU

Razbremenil sem se
In odtekal

V potokih

V rekah

V morjih

Zdaj sem tu
Brez sebe

Grenak

Kako naj se povrnem
K svojemu izviru?

SMRT

Zemlja je s smrtnimi semeni posejana
A smrt ni konec Ker smrti pravzaprav sploh ni
In konca tudi ne S smrtjo je le obsijana
Stèza ki od gnezd se vzpne do zvezd

ZAPIS O UPANJU

To je napisal
Suženj ki se ne radúje
Naj bo zadnji suženj
Zadnji človek ki ničesar več ne pričakuje

ROKE

Skoz živi kamen nosil sem roké
 kakor znamenja
Zdaj te utrujene roké živé
 v srcu kamenja

BESEDA O ČLOVEKU

PRVA

Stisnjen v kožo plod telesa
Sanjaš da se razmnožé in vrnejo nebesa
Ujet v srcé zaprt v možgane
Večno sanjaš sonce na dnu temne jame
Ujet v meso zdrobljen v kostí
Prostor do nebá
Kako naj premostí?

DRUGA

Zaprt med rebra od srebrá ujet
Čepprav se vzpneš si v suženjstvo zaklet

Stisnjen v kožo plod telesa
Sanjaš da z zemljó se strinjajo nebesa

Odtrgan od nebá želiš si kruha vina
Kdaj pa v tvojo hišo

Pride domovina?

TRETJA

Zaprt v meso ujet v kostí
Zadirale v meso kostí se bodo kot ostí

Odtrgan od neba želiš si kruha vina
Za vse zadosti je le kamenja in dima

Od teh dveh rok ti ena ne pripada
Kot da druga drugo

Bi pobila rada?

ČETRТА

Ujet v srce zaprt v možgane
Večno kličeš sonce na dnu temne jame

Sanjaš da nebó se vrača približuje
Telo v pijanosti skoz bilke omahuje

V ožilju strti in zaprti v krvi
V kólu bolečine

Zadnji ali prvi?

Prevedel Bogdan Gjud